

Repræsentationen udtager Mænd efter sit eget Valg, som saa paa en eller anden Maade endogsaa blive bundne ligeoverfor Sagen, naar den kommer til at ligge for i Rigsdagen. Det er jo meget viist gjort af Regjeringen efter den Betragtning, som den har af Repræsentationen. Jeg finder det meget klogt gjort af den, men jeg kan ikke sige, at jeg synes, at det er anstændigt; thi det er aabenbart, at der derved udøves et svært Tryk paa Repræsentationen og navnlig paa dette Thing, imod hvilket jeg antager, at det er rettet. Navnlig gjælder dette om Alt, hvad der har en finantsiel Side, og med Hensyn til hvilket man ad denne Vet vil gjøre det vanskeligere for Folkethinget at komme til at have Indflydelse igjennem Finantsloven. Dernæst fremkom der fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) en Udtalelse, som jeg i høj Grad billiger, og jeg takker ham for den Maade, hvorpaa han uden al Lidenskab udviklede sin Anskuelse derom. Han brugte Ordet Ansvarlighed. Jeg skal lade ham selv om, hvorledes han vil forklare det, det er ikke denne Side af Sagen, jeg vil yttre mig om; men jeg vilde have fundet, at det var i sin Orden, om Regjeringens Repræsentant havde været en Embedsmand, om den, der var Formand, havde været en Embedsmand. Jeg skal desuden sige, at det er ikke blot mig, der finder dette; men viis mig en Kommission, der har været nedsat af Regjeringen med Hensyn til et saa vigtigt Anliggende, og hvor man ikke har taget Regjeringens Repræsentant ud af Embedsstanden som Formand? Jeg erindrer ingen. Maaffe kan der være nogen, men saa ønsker jeg, at man siger det. (Vilje: Den foranst. Kommission! Stemmer: Rjebstadkommissionen!) Ja, maaffe kan der være saadanne enkelte; men det Sædvanlige, det Naturlige er, at Regjeringen udnævner en Mand af sin Midte, en Mand, som staar i et Embedsforhold til den, til at være den Styrende. Vi se i det aldeles overveiende Antal af Kommissioner, der have været nedsatte, at

det er en Embedsmand, der staar i Spidsen. Jeg finder, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds havde fuldstændig Ret i at gjøre gjældende, at det var noget forunderligt, at det ikke ogsaa har været Tilfellet her. Jeg havde egentlig kun begjæret Ordet for en personlig Bemærkning, men den almindelige Karakter, som den ærede Ordfører søgte at give det, der her er fremkommet, forekom mig at give Opfordring til at modsig det.

Berg: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning og haaber at kunne gjøre den saaledes, at jeg ikke skal uleilige den ærede Minister for at imødegaa den, at dersom hans Opfattelse af Kommissionens Opgave er rigtig, nemlig at den kun behøver at se, at faae frem, hvorledes man bedst, hensigtsmæssigst, yndigst osv. kunde faae en botanisk Have uden at tage de fornødne finantsielle Hensyn, saa har jeg ikke Noget imod Regjeringens Fremgangsmaade; men er min Opfattelse rigtig, at der foruden Hensyn til den botaniske Haves Anlæg, ogsaa maatte tages Hensyn til, at Omkostningerne ikke gik ud over visse Grændser, saa maa jeg fastholde den af mig fremsatte Opfattelse, som den ærede Minister mener er en Theori. Ingen vil vedkjende sig, men som jeg haaber stedse vil blive vedkjendt. Den Ansvarlighed, der er Tale om, er let forstaaelig. Naar en Embedsmand med en vis bestemt Opgave handler efter Paalæg fra Regjeringen, har jeg den Overbevisning, at han vil vide at tage Hensyn til, hvad han i sin Stilling skylder Staten, henset til alle Sider, og at altsaa han i nærværende Tilfælde vilde have været bedre istand til at tage finantsielle Hensyn, end enhver privat Mand vilde være det.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvæsenet: Det forekommer mig endnu uklart; thi det er aabenbart, at hvad enten det er en Embedsmand eller en Anden, der udnævnes til at tage Sæde i et Udvalg